

Szerkesztői iroda:
Nagy-Enyeden a kiadóhivatalban, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.

Kiadóhivatal:
CIRNER J. JÓZSEF
pap nagykereskedése, hova az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adatkak vissza.

KÖZÉRDEK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordra vagy vidékre postán küldve
egész évre 4 frt.
félre 2 frt.
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
□ centiméterenként 3 kr.
Kereskedők és gyárosok külön árkedezményben részesülnek. Bélyegdíj 30 kr.

Nyitlár sora 20kr.

Alsófehérvármegye részvétirata Kossuth Lajos elhunytá alkalmából.

Mélyen tisztelt gyászoló család!

Az örök dicsőség amaz elévülhetlen koszorújához, melylyel szabadságszerető nemzetünk Kossuth Lajos megdicsőült nemes alakját körveszi, egy levélkét kíván fűzni vármegyénk hálás közönsége is.

Hazánk történelmének tanulságai lelkesítnek bennünket kegyeletünk kifejezésére, melybe a dicsőség, a büszkeség, a hála s a gyász érzelmei egyaránt egybeolvadnak.

Óvé, a halhatatlané a palmaág a dicsőségért, melyet nemzetünknek szabadságszerető óriás lelke erejével szerzett. Miénk a büszkeség, hogy őt magunkénak, abból az erős fajból eredetnek vallhatjuk, mely annyiszor védte meg a népet s teremtette ujja, mindég virágzóbbá e hazát. Óvé legyen a végtelen hála, mely megilleti az új korszak szabadságszemeinek nagy apostolát, s miénk a mélyes gyász, mely egyesíti nemzetünket legnagyobb újának elhunytával.

Diadalmaskodnak az eszmék, melyeknek ő volt lánglelkű, varázsszavu hirdetője s melyeknek igazságait szívünkbe véste. Ez igazságoknak vagyunk mi is hű harcosai s hála legyen a nagy példaadónak: közel a jövő, midőn becsületes munkánk eredményeül egységes lesz szívben, lélekben, hazaszeretethen e nemzetnek minden nemzedéke.

A végtelen gyász, mely Kossuth Lajos földi életének bevégeztével betöltötte e hazát, éppen az alkotmányos szabadság, a törvény előtti egyenlőség és a hazafias érzelmben való testvériség diadalmaskodó igéinek testté válása folytán emelkedhetett oly példanélküli nagygyá, mely nem veri le lelkünket, hanem fölemeli a megdicsőült örökéletű szellemhez, ki örökségül hagyta mindnyájunknak fenséges, nagy eszméit.

A megdicsőülés ez oly nagyszerű hatása alatt azonban nem feledkezhetünk meg egy kötelességről: szívből fakadó részvétünk és hálás köszönetünk nyilvánításáról, mely azokat illeti, kik Kossuth Lajosban az atyát és testvért mondták magukénak, a kiknek gyöngédsége, szeretete, hű ragaszkodása az életből való elválás mélyen

lesújtó pillanatáig enyhíteni igyekezett a hazától való távollét szomorú érzetét.

Fogadják első sorban a megdicsőült Atya nemes fiait, lelkének, szellemének hű örökösei mély részvétünket. Legyenek meggyőződve, hogy a hazai hantok, melyek Kossuth Lajos porlandó testét elfedik, nem zárhatják el nagy lelkének csodaszzerű hatását a jelen s a jövő nemzedék elől.

Fogadja hálás köszönetünket az önfeláldozó, hű nővér, ki a női szív gyöngédségével és gondosságával a hazaszerető magyar nő erényeit párosítva, enyhítette a nagy ember hazafiúi fájdalmait is.

A nemzet szeretetének bámulatra ragadó, ihletszerű nyilvánulása legyen enyhítő balszam szíveik fájdalomára.

Fogadják mindnyájan őszinte, hazafias tiszteletünket

T. B.

G y á s z i m a,

melyet Kossuth Lajos turini temetésekor a nagy-enyedi ev. ref. templomban mondott Nagy Károly nagy-enyedi ev. ref. pap.

Ki mérhetetlen magasságban a változások és mulandóság világán felül, időközön és esztendőközön tul örök-kevalóságban uralkodik: királyoknak Királya, uraknak Ura, népek s nemzeteknek hatalmas Istene; a népek ezreivel s honfitársaink millióival együtt megtört szívvel s gyászborult lélekkel borulunk le te előtted, s kinek éltéért egy nemzet imádkozott, kinek megtartásáért e nép is kétségbeesett reménykedéssel könyörgött tehozzád: gyászos koporsójára hullatjuk könnyeink. — Te szőlőtől élet s halálnak hatalmas Istene, s a mi remegésünk sirásra változott; te szőlőtől s megereid szemünkből a visszafojtott könnyek zápora: te szőlőtől s körülöttünk gyászba borult minden!

Oh, mert gyásza van Uram, e népnek, gyásza van az emberiségnek, gyásza van a te földi országodnak; de mindannyi közt legmélyebb, vigasztalhatatlan gyásza van a mi magyar nemzetünknek. Imádkoztunk magyar hazáknak, hol a szellő is zokogva suhan át a három halom s négy folyó tájain, hirdette, hogy letört a mi koronánk ékessége, leesett a mi nemzetünknek dicsősége: *szabad hazánk megerentéje porba hullt.*

Oh, hogy nemcsak a kicsinyek és gyöngékek, de a nagyok is lehullanak; oh, hogy nemcsak a gyenge nád, de a hatalmas czedrus is megtörik! — Oh, hogy a halhatatlan nagyok sincs e testben örök élete; s kinek

elte egy egész nemzeté s kiért milliók imádkoznak remegve: meghal az is, mint az utolsó porszülött!

Meghalt ő is. — A hatalmas oszlop kidőlt s estével megrendített egy egész országot!

Sir itt minden magyar, s a mély honfi fájdalom koporsó ára záporoként ontja könnyeit, hisz ő nekünk mindenünk vala: *magyar hazánk és nemzetünk fénylő multjának dicsőséges oszlopa s mély fényesebb jövődjének vezérszillaga.*

Annak a fényes, annak a dicsőséges multnak, melyre midőn emlékezünk, úgy tetszik nekünk, hogy a hon szerző Árpád, honalkotó István s a honmentő anyai óriások egy szent szövetségben volnának Vel, ki visszaadta önmagának e nemzetet: a második honalkotóval. Vele, kire midőn emlékezünk: mintha a koporsó megtört halottja helyett ama virágjában élő férfi állana előttünk, kinek homlokát a hon s szabadság szerelmének glóriája övedzi, ki lángszavával felrázza a szunnyadókat s midőn „a haza veszélyben van”: teremt a semmiből *szabadságmentő* hadakat; kibén, mintha nemzetünk géniuszát látnók megtestesülve, ki a szomorúság s esüggedés kétségbeesett napjaiban, midőn talán egy nemzet keservét egymaga hordozta vérező szívében, adott nekünk hitet, bizalmat és reményt egy jobb jövő iránt, szerzett nekünk részvétet a művelt világtól, becsülést az igaz ügyért lelkesedő népek millióitól, s elhomályosult régi dicsőségünket új fényre gyújtotta megint.

Oh, bizonyára ő volt a mi multunknak megtestesült dicsősége; de ő a mi *jövőknek is vezérszillaga.*

Es e pontnál úgy tetszik nekünk Uram, hogy az ő sok szenvedésekben megtört alakja „egy éltető eszmévé finomult.” Ugy tetszik nekünk, mintha hazánk és nemzetünk jövő nagyságának minden alkotórésze sorban járulna ő hozzá, hogy belőle életet és erőt merítsen. Eljön a tudomány, a művészet, a mesterségek, hogy életerőt merítsenek az éltető forrásból; eljön a szabad polgár, hogy ember voltáért halát rebegjen; a honleány, hogy a haza nevének varázsigéjeért, melylyel boldoggá teszi szíve magzatát, áldást rebegjen; a harci sikon született honvéd, ki tőle tanult meghalni a hazáért; oh, eljön ő hozzá minden, hogy szívja a *szabadságnak* éltető legét, erőt adó italát, lelkesítő mámorát s magába véve vigye a trón zsámolyára, hogy fénylőbb, dicsőbb legyen egy szabad nemzetnek trónja!

Oh, bizony Uram, nagy a mi bánatunk, mérhetetlen a mi veszteségünk az ő koporsója mellett, hiszen benne volt a mi dicsőségünk!

De nem, nem, Atyánk! vétkek ajakkal meg ne

TÁRCZA.

A daloskőr szövegeknyvéből.

A villikirályné.

(Matthiason költeménye)

Villikar. Holdfényes ég alatt
Suhanva tánczolunk.
A harmatos fűvön
Kering könnyű karunk.
Lebegünk a part szőnyegén.
Suhanunk a tavasz gyepén,
Piheünk a virágok kelyhében.

Királyné. Tündérim oda fenn,
Tündérim a vizen.
Kisérlek bennetek
Gyöngyharmatos fűvön.
Nyomomba leng selyemfonál,
Vezérfáklyám a fénybogár,
Hárfámmak hurja holdsugar.

Kar. A holdsugar . . . .
Királyné. A sirhalomok felett
Ködfátyolt öltösetek.
Virágok illata
Lebegjen véletek.
Nádon, mohán, vetéseken,
Fel és alá és szerzetét
Suhajton tánczólo karunk.

Kar. Fel és alá . . . .
Titokba tánczolunk
Sűrű csalan között,
Bizalmas rejtekünk
Fátvazza lenge köd,
Fürgén keringünk, mint a szél . . .

Földből manóknak serge kél,
Zizegve kél,
Danol, zenél.

Orsóként perdülünk.
Kering, forog a villikar,
Perdülvé kerekén.
Királyné. Kinek a lába nem botol?
Sohsem botol?

Kar. Holdfényes ég alatt
Suhanva tánczolunk.
A harmatos fűvön
Kering könnyű karunk.
Lebegünk a part szőnyegén
Suhanunk a tavasz gyepén.
Elnyugszunk a virágok kelyhében.

V. F.

N á s z u t a z á s.

— Elbeszélés. —

Irta Werner Gyula.
(Folytatás.)

X.

Hát nem tartozott önmagának ennyivel? Hogy lehetett irántam ily kegyetlen? Hogy mérgezhette meg ennyire mindkettőnk életét? Vagy azt hiszi, nem tudom, hogy ön is boldogtalan? Hogy gyakran volt ön kétségbeesett? s nem egyszer óhajtott a halált? Ne játsza az érzéketlent, asszonyom, a melyet csak eltanult s mely nem tulajdona az ön lényének.

Szenvedélyesen és indulatosan beszélt. S annyi keserű igazságot mondott.

— Ön tönkretette életemet. Elrabolta hitemet. Önnek köszönöm, hogy rosszabb lettem. Gyúnos, hideg, cynikus! — Enrikó, ön félrebeszél. Feledt, hogy én asszony vagyok és ön — jegyes.

— Jegyes! Igen, azon hölgynek jegyese, a kit ön

szeret s a ki önnel egy városban fog lakni. Mert az ön hazájukban telepedem le. Elő vádnak. Közéleben leszek. Üldözöm vádoló tekintetemel s fásult kedélyemmel. Ha Lenke panaszkodik, hogy sívár férj vagyok: ön tudni fogja miért. Ha keserűen ábrándul ki ama hitéből, hogy szívébe zártam őt: ön tudni fogja, miért. Ha nem fogja senki eltalálni sötét zárkozottságom s kipusztított lellem bánatának okát — ön megfogja érteni. A kettőnk titka lesz életem szerencsétlensége. S az ön ajka le lesz zárva; lezárja az a tudat, hogy vallomásával megölheti unokahuga szívét!

Ön sápad és borzad. De hisz jól tudhatja, hogy olasz vagyok és Castelnovo. Olyan család sarjadéka, melynek tagjai a mérgekveréstől sem riadtak vissza, ha meg akarták bosszulni szívüket.

— Uram, jól mondja, én borzadok öntől.
— Hogy ennyire kellett jutnunk. Ön borzad tőlem és jogosan. Pedig szeretlek drágám, mindamellelt. Örömmel térdelnék le a föld porába, csókolni lábnyomát. Áldom a sorsot, mely újra utamba hozott. Én imádlak.

Arczán, szemében egész lényén izzó szenvedély látszott, de meg sem mozdult s kezei is lomhán csüngtek alá.

— Lenke a parton van — suttagó.
Megdőbentem e férfi merészességétől és — önuralmatól, a ki az indulat legnagyobb hevében is tud parancsolni egész valójának.

Nem volnék törekeny asszony, ha nem arra gondoltam volna: mily óvatos s mily diskkrét szerető tudna lenni!

Még ma beszélmem kell önnel — suttagó szintoly halkán.

Kezeimmel ijedt mozdulatot tettem.
— Megértett. Kell, mondá. Ma este, a parkban igyekezett arczát is rendbe szedni kissé. Hangosan egy dalba kezdett. Dala tisztán hallatszott a

sértünk Felsegedet, hiszen szívünkben az Igének vizsgálja kél: „a ki dicsekszik, az Urban dicsekedjék!“

És mi veled dicsekszünk! Hála telt szívvel, áldva és magasztalva nem a porsátor, a törekény hajlek előtt borulunk le, hanem a mérhetetlen „kegyelem“ előtt, mely megdicsőíti az ő hatalmas nagyságát az ember erőtlén gyengeségében, s mely ő benne is oly hatalmas dolgokat cselekedett.

Áldassék a „kegyelem“, mely az ő teljes nagyságában, egészében adatott minékünk a Jézus Krisztusban! Áldassék a „kegyelem“, mely benne *egyenlőséget, testvériséget* adott az emberiségnek a *lelkiszabadság* alapján!

Áldassék a „kegyelem“, mely időről-időre támaszt Messiasokat, kik, mit a nép csak szájával vallott addig, átültetni segítnek a mindennapi életbe, hogy legyen világosság, igazság, szabadság: legyen élet az Istenben, te benned az atyában a fiaknak!

Áldassék a „kegyelem“, mely hozzánk is alászállott tüneményes formában, melyet megbámulnak az idők és századok, mely fényével behat az örökkévalóságba!

Legyen áldott a „kegyelem“, mely tőlünk el nem vethetetik soha!

Oh, boruljatok, imádatl borulj le édes nemzetem! jó Istened mérhetetlen kegyelme előtt, mely midőn a halhatatlan szellemet elszólitotta, nem viszi föléd mennyegének távol régióiba, de jóságot cselekszik, megdicsőíti magát még a halálban is!

Im lásd, visszaadja neked még porsátorát is; áldást ad vele. Tedd le azt az édes anyaföldbe, hadd legyen az, a haza szent földének szive, hadd dobbanjon meg édes lüktetéssel, valahányszor századokra kiható eszméi megvalósulásuk felé egy-egy lépést tesznek; hadd dobbanjon mennydörgés hangjával, ha az ármány és erőszak igazunkra törnek!

S te Istenünk édes Atyánk! azt a halhatatlan szellemet, melyet börtönéből kiszabadítottál oszd, oh oszd meg közöttünk, hisz elég az mindnyájunknak, hogy megtanítson szeretni és szolgálni a hazát s annak igazát! Juttass belőle e haza minden fiának — oh, hisz oly nagy szükségünk van most rá! — hogy tudjuk munkálni önzetlenül, szellemünk egész hevével a haza javát!

Oh, add értenünk a husvéti szózatot, hogy ne keressük a holtak között őt az örökké élőt, hanem találjuk meg őt agyunk minden gondolatában, szívünk minden dobbanásában, munkáskezünk minden cselekedetében: legyen ő a honszerlem lángja mibennünk, mely felemel, megszentel, megáld a portól fel a tronusig, nemzetet és királyt, megáldja mit ezek jelentenek: imádott hazánk! Amen.

Kossuthgyászünnepele

a n-nyedi ízr. imaházban.

Lélekemelő gyászistentisztelet folyt le a helybeli ízr. templomban folyó hó 1-én d. e. 11 órakor, melyen az alispán és polgármester vezetése alatt a megyei és városi tisztviselőség s azonkívül nagyszámu közönség vett részt.

Az istentisztelet Duldner gyulafehérvári kántor megható énekével kezdődött, mely után Grünfeld Jenő joghallgató a következő gyászbeszédet tartotta:

„A legtisztább kegyelet és hála hozott bennünket szent hajlékomba, Mindenható Isten, Mennyei Édes Atyánk,

fák között. Megrémulve, elképedve, szótlannul ültem szemben veled.

XI.

A kinyitott ablakon nyári alkony hatalt be. A vörhenyes, szürkés homály csillagsugarakkal népesült meg.

A csillagok ragyogtak s a mellékszobából Lenke nevetését hallottam.

Egyszer be is jött hozzám s arcát arcomhoz fektetve, sokáig átölelve tartott.

Az után megint kiment. És én a csillagsugáros estben lassanként komor gondolatokba merültem.

Azokban a hideg fémponatokban előre megvölt írva életem drámája!

S megvan-e engedve itt a földön, büntetlenül tiporni szent törvényeken? A csillagokat kérdeztem.

A csillagok némák Nem szólnak sem jót, sem rosszat.

Mi közük van nekik a mi kicsinyes érdekeinkhez, apró bajainkhoz? S egyáltalán mi közük a féregemberhez?

Ok változatlanul néznek alá aranyzsemeikkel. Oly messze vannak tőlünk, hogy ha akarnák, sem vehetnének részt küzdelmeinkben.

Az egyes ember porszem a földgolyón s oly meszsziról a részletek elmosódnak.

Te látod a csillagokat, ők nem látnak téged. Egy vonalnál keskenyebbnek látszik nekik, a mi nekünk: a bölcsőtől a sirig...

Férfjem nehézkes topogással ment alvószobájába. S a hitese felesége kilopózkodék másnak a szívére borulni?

hogy milliók fohászához csatlakozva rebegjünk hő imát elhunyt legnagyobb hazánkfia. Kossuth Lajosnak lelki üdvösségéért. Hallgass meg tehát esdeklő szavunkat és vedd kegyesen tiszta szívből fakadó imánkat.

Még élesen sajog a szívünkön ejtett seb, a borzasztó csapás megzavarta az ész és szívösszhangzó működését, elménk elvesztette ítélő képességét, szívünk lázasan dobog, a lesújtó bánat annyira erőtlenné tett, hogy nem vagyunk képesek hosszasan vázolni az ő csodás működését, méltatni hervadhatatlan érdemeit.

Oh de ki ne ismerné az ő szent életét? kinek szívébe ne volna bevésve az ő csodás működése? ki ne érezné azt a súlyos veszteséget, a mit az ő halála okozott?

Koporsóját nemcsak egy kis család szívetrázó zokogása veszi körül, hanem egy nagy nemzet gyermekeinek szívére hat villámütés erejével az ő halála. Egy majdnem évszázados tölgylet döntött ki az idők viharja, melynek kidölte nemcsak a körülötte levő fákat tiporta porba, hanem messze tájakon is romlást, sirtalmat, pusztulást okozott.

A zsisbasztó téltenség korszakában egy ismeretlen ifju jelent meg a magyar közelet terén és ez az ifju csakhamar fölrázta a nemzetet megdermesztő álmából. (lángoló szavával.) Fölzabadiította a bilincsekbe vert embert, zászlót lobogtatott kezében, melyre a „szabadság, egyenlőség, testvériség“ szent jellege volt írva. Lángoló szavával talpra állította a nemzetet és dicsőséges küzdelem után megmentve hazájának becsületét idegen országba vonult, hogy onnan folytassa a harcot hazája elvesztett szabadságáért. Bejárta az egész művelt Európát és mindenütt esodákat művelt. Átvitorlázott az új világba, amerikaiakat, vad indiánokat lelkésített a magyar haza szabadságáért. S midőn látta, hogy a nemzet a bizonytalan harc helyett a békét keresi és ő számkivetésében egyedül marad, végső erőmegfeszítéssel még egy kísérletet tet, azután visszavonult, megnyugodva a sors határozatában, melyen változtatni nem lehet. Hát létezik-e az önmegtartóztatásnak az önfeláldozó hazaszeretnek, a lelki fenségnek ennél szebb, magasztosabb példányképe? Képzeltető egy nemzetre nézve nagyobb csapás, mint elveszíteni egy ily nagy, ily dicső fiát? Oh, de kétszeres a mi fájdalomunk, kétszeres csapás ért bennünket, magyar zsidókat. Érezzük a veszteséget egyfelől, mint a nagy magyar nemzet tagjai, másfelől külön, mint magyar zsidók. Világraszóló működése közben is észrevett bennünket az ő államférfiúi tekintete, fölfedezte bennünk a munkás, törekvő embert, kinek embeiri józai műcsenek. Ellenségeink tamadásával szemben védelmébe vett es megdönthetetlen érvekkel mutatta ki az ellenünk szórt rágalomnak igaztalanságát. Végső elemzésében az ő áldásos működésére vezethetjük vissza polgártársainkkal egyenlő összes jogainkat s ha majd diadalt ül a liberalizmus és mi vallásilag is egyenjogosítva leszünk, azt is az ő dicső szellemének köszönhetjük.

Áldásos jobb keze örökre aláhanyatlott, lángszelleme nem működik többé, nemesen érző szíve megszánt dobogni, megtört testéből egy földi salaktól megtisztult lélek tör a mennyek országába felé. — Hozzád fordulunk tehát nagy Isten, Egeknek Ura, ki egyik kezaddel sajgó sebet ütöz az emberi szívre, míg a másikkal enyhítő balszámot nyújtasz ugyanarra! kinek nagyságát hirdeti minden, a mi csak létezik e világon, ki érdeme szerint fölemeled az igazt és porba sújtod

Mért ne? Azért a csillagok ragyognak!... Sötét felöltöt vettem magamra, s óvatosan haladtam le a lépcsőkön.

Kint a park fái, a canadai tölgyek s a cyprusok erősen susogtak. Lábam alatt a fővény rippent-ropant. Denevérek, bogarászva, oly közel röpkedtek fejem körül, hogy csaknem hajamhoz értek irtóztos szárnyukkal.

Hideg est volt s én fáztam meleg felöltöm daczára.

Az udvaron elugatta magát valamely lánzos eb. Ó jön talán?

Visszanéztem az ablakok felé. Kettő még ki volt világítva, Lenke még nem zárta be a táblákat. Sívárgó vágygally pillantottam be hozzá. Teremtő Isten! imádkozott. Fiatal lánykák szűz szívének jól esik az ima.

Bájos arcát meghajította kissé s kezeit összekulcsolta. Oly nyugodt volt karsu, finom alakja. Egyszerű szigorú, zárt ruhájában, maga volt az erény. Hajában fehér rózsza volt. Enrikó adta neki — a csolnakázás után. Mily alávaló képmutatás!

Keresztet vetett magára s egész az ablakik jött. Komolyan és álmódóva nézett a sötét kertbe le; mily bizalom lehet szívében az élet s az emberek iránt! Mily bizalma lehet bennem! S én érdemtelen vagyok arra.

Vad kétségbeesés fogta el lelkemet. Fenyegető pillantást vettem a fák felé, a hol Enrikó már kétségkívül vár reám. Várjon!

És sebesen, csaknem futva fordultam vissza. Alig értem szobámba, mikor a szobalány férjemet jelentette be.

(Folyt. köv.)

a gonoszt: nagy halottunk hozzád törekvő lelkét vedd kegyesen és vezérelj el a lelkek csöndes birodalmába, hogy ez a sokat szenvedett lélek, legalább ott találja meg a megérdemelt nyugodalmat és pihenést. Amen!“

E szép gyászbeszéd után ismét Duldner kántor énekelte a szokásos halottak lelki üdvéért könyörgő szoltárt s ezzel a hazafias istentisztelet véget ért.

Gyászünnepele Marosujvártt.

Maros-Ujvár, 1894. márczius 7.

A magyar nemzet megdicsőült halottjának, Kossuth Lajosnak a székes fővárosban öröknyugalomra való helyezése alkalmából Maros-Ujvártt az „Intézkedő“ termében számos közönség jelenlétében, gyászünnepele tartatott.

A fölvonulás a „Polgári olvasókör“ helyiségétől történt, hol Pásztor Gyula elnöke alatt összegyűlt tagokhoz, Hillinger Arthur elnök vezetése alatt a „Kereskedők és kereskedő ifjak köre“ teljes számban csatlakozott.

A fölvonulás az összes isteni tiszteltek elvégeztével, legmelyebb csendben történt.

Midőn a menet a zsutolt terembe érkezett, a „polgári dalkör“ a „Hymnust“ és „Ne sirj, ne sirj Kossuth Lajost“ énekelte. Ezután Sallak István Jankai József „Kossuth“ című költeményét nagy bensőséggel s mely érzéssel szavalta, mit a „Polgári dakar“ „Gyász-dal“-a követett.

Ezután Szántó ur lépett az emelvényre, ki könnyekig meghatva kezd beszédét, melyben Kossuthnak életét s nagyságát, szellemének nagy alkotásait, oly magasztos s elragadtató szavakban eszette, hogy a nagy hallgatóságot könnyekre fakasztotta. Beszéde végén emelkedett szellemű imát mondott a nagy halott lelki üdvéért.

A gyászünnepelet a zenekar „Szózata“ zárta be. *Jebuseus.*

Vármegyének közgyűlése.

Rég nem volt oly élénk közgyűlésünk, mint f. hó 4-én. Nagyon sokan gyűltek össze s oly érdeklődést tanúsítottak, amint kell egy hatóságban, melynek fiai maguk kívánnak és tudnak sorsuk fellett határozni. Báresak jövőre is hasonlótt tapasztalhatnánk!

A gyűlés első tárgya Kossuth Lajos nagy hazánkfia elhunyt feletti gyász kifejezése volt. Csató János alispán meghatott hangon emlékezett meg Kossuth elvülhetlen érdemeiről és szép beszéde végén indítványozta, hogy vármegyének fejezze ki részvétét jegyzőkönyvébe s a gyászoló családhoz intézendő részvétiratban. A gyűlés tagjai kiváló kegyeletük jeléül felállva hallgatták meg a gyászbeszédet s azután a főjegyző olvasta fel a lendületes részvétiratot, melyet lapunk elején közlünk.

Mély tisztelettel lett fogadva József főherczeg ő fenségének jubileuma alkalmából küldött üdvözlő iratra adott hazafias válasz s Jókai Mór köszönő levele. A különböző zárszámadások után a m.-igeti j. főszbirói állás betöltésére került a sor, a kandidáló bizottságba Szalánczy Lőrincz és dr. Kovács Ödön választattak meg, a főispán ur maga részéről pedig Batta Bertalan és dr. Mohay Sándort jelölte ki s a kandidáló bizottság működése idejére a gyűlés vezetésére az alispánt kérte fel.

A közgyűlés idejének megállapításáról szóló szabályzat oly módon lett megváltoztatva, hogy a tavaszi közgyűlések márczius, az őszi október havában fognak megtartatni. Most következett a gyűlés legfontosabb tárgya: vármegyéneknek szolgabirói járásokba való új beosztása, mely a kir. járásbiróságok új területi beosztására is alapul szolgálhat, főlv az levén, hogy egy területen s lehetőleg egy székhelyen legyen szolgabiróság és járásbiróság is. Az erre vonatkozó javaslat és tervezet közölve volt lapunkban részletesen s így csak azt kell elmondanunk, hogy miután a főjegyző kifejtette a tárgyat, ellene első sorban dr. Mayer Ödön gy.-fehérvári ügyvéd szólt fel, s azon indokból, mivel az új beosztás nagy rázkodtatással jár, a közigazgatás államosítása csak idő kérdése s ez alkalommal bizonyosan a területi kikerekítés is megfog történni. — a javaslatnak tárgyalásról való levételét indítványozta.

Azon esetre azonban, ha ez nem volna keresztül vihető, az alvinczi járás központját Gyulafehérvárra helyezné (viharos ellenmondás) és a magyar-igeti járás helyett gyulafehérvári járást alakítana.

Dunea Agoston Balázsfalváról kifogásolja Sz.-Csanádnak a vizaknai szolgabirósághoz csatlakozását, mivel ugy a közelebb fekvés, mint birtokviszonyok tekintetéből Balázsfalva természetesebb központul szolgál.

vaslat
ja. P
Káro
parto
rásbi
Sánd
merh
Dr. C
javas
halas
giten
dor e
Ödön
szán
gi t
volna
latot
herva
jegyz
kimut
tok fe
főjeg
zett a
godta

röl le
Beth
sü en
napon
zeti
„aula
gói s
meg
ságon
nagy
notab
mot,
tanár
magy
hallg
eneke
th. le
gott
leink
mert
tanin

Alvinc
éptüle
tek,
napja
kalon
telt z
lobog
közö
Lehe
daleg
Káro
A kö
után
oszló

suh
dako
lobog
Mán
jos
kr. I
Gyón
10 k
gonn
And
10 k
kr. I
Sark
dori
zsef
kr. I
10 k
gyes
kr. I
Istvá
Mán
kr. I
loné
által
bogó

szab
sirba
keln
nása
köz

Zeyk Gábor azon szempontból pártolja a javaslatot, mert a helyzet részletes javítását óhajtja. Pávai V. Elek pártolja a javaslatot, Benedek Károly Alvinczről pedig részletes indokolással pártolja az Alvinczre tervezett szolgabírói és járásbírói székhelyet és beosztást. Dr. Mohay Sándor ajánlja, hogy a tárgy alaposabb megismerhetése végett a jövő közgyűlésre halasztassék. Dr. Gáll Béla Gyulafehérvár gyöngítését látja a javaslattal. Dr. Hosszu László Balászfalváról is a halasztás mellett van, ámbar beismeri, hogy segíteni kell a mostani helyzetet. Gróf Bethlen Sándor ellene van minden halasztásnak, dr. Kovács Ödönnek nincs kifogása a halasztás ellen. Oroszán László minden járásból választana bizottsági tagokat, kiknek véleménye meghallgandó volna. Floresku Miklós a nép érdekében a javaslatot pártolja s nem tartja helyesnek a Gyulafehérvárra való központositást. Török Bertalan főjegyző felett részletesen a felhozott ellenérvekre, kimutatva azok alaptalanságát s az ellen javaslatok felesleges voltát. Dr. Mayer zárbeszéde és a főjegyzőnek ezt megezőfó válasza után következett a szavazás. A javaslatot nagy többség fogadta el 24 ellenszavazóval szemben.

VEGYES HIREK.

— Iskolai gyásznap. A városunkban közelebből lefolyt gyásznapok méltó befejezéseképpen a Bethlen-főiskola előjárása f. hó 7-én főemelő hatá-sú emlékünnepelet tartott az intézet dísztermében. E napon a tanulóidási órák szüneteltek s az ifjuság nemzeti gyászjelvényekkel özönlötte el már jóelőre az „aulat.” 10 óratájt megkondultak az iskola hívó esen-gői s csakhamar szépszámú városi közönség is jelent meg az ünnepély színhelyén. A tanárkaron, előjáró-ságon és ifjuságon kívül ott láttuk a megyei tisztikar nagy részét Zeyk főispánnal egyetemben, több városi notabilitást s főként sokat szépeink közül. A program-mot, melynek kiemelkedő pontjait a Berde Sándor th. tanár költői imája s Makkai Domokos főgm. tanár magvas emlékbeszéde képezte, kegyeletes hangulatban hallgattuk végig. Szépek voltak az ifjuság hazafias énekei, a zenekar játéka s a Sebestyén Ferencz II. é. th. lelkes szavalata is. Fájó emlékek, frissen vágott sebek sajdultak meg ez ünnepélyel honfike-lünkben: de jóleső érzet is lopózkodott szíveinkbe, mert felújult bennünk a bizonyág, hogy a fejedelmi tanintézet méltó akar maradni traditioihoz. (B. J.)

— Kossuthgyász. A nagy nemzeti gyászban Alvincz is részt vett. A halál napjától kezdve a köz-épületeken, számos magánépületen gyászlobogók leng-tek, a harangok naponként megkondultak. A temetés napján (vasárnap) az ev. ref. templomban, mely ez alkalomra gyászmezbe öltözött, gyászünnepelet volt. Meg-telt zsufolóság a nagy ódon templom. A testületek saját lobogóik alatt, Szócs Imre előjáró vezetése mellett, nagy közönség kíséretében vonultak a templomba, hol Székely Lehel orgonajátéka után gyászadalokat énekelt a helyi dalegyet. Majd mélyen megható beszédet tartott Benedek Károly ref. lelkész. Jelen volt minden felekezet lelkéze. A könnyekig meghatott közönség a „Szózat” eléneklése után vonult szép menetben a városházáig, honnan szét-ozlott.

— A nagyenyedi tóth-utcai lakosok Kos-suth Lajos nagy hazánkfának halála alkalmára kőza-dakozás utján egy gyászlobogót készítettek. A gyász-lobogó költségeit adakozás utján a következők fedezték: Mán Ábrahámné 10 kr., Vas József 10 kr., Katona La-jos 10 kr., Szilágyi János 10 kr., Dobróczki Mihály 10 kr., Brenner Károly 10 kr., Szabó Mihály 20 kr., Hajdu György 10 kr., Likel Károly 10 kr., Dobróczki Károly 10 kr., Ilés Albert 10 kr., Komáromi Sándor 10 kr., Za-gonni László 10 kr., Fazakas István 10 kr., ifj. Sarkadi András 10 kr., Sarkadi Andrásné 10 kr., Farkas József 10 kr., Radó Zsigmond 10 kr., ifj. Kmegy Márton 10 kr., idős Sarkadi András 10 kr., Sarkadi Julia 20 kr., Sarkadi Ferencz 10 kr., Helter Györgyné 10 kr., Lan-dori Mózes 10 kr., Pánczél Sándor 20 kr., Angyalos Jó-zsef 20 kr., Kovács Lajos 20 kr., Keresztesi Ádám 10 kr., Tar Imre 20 kr., Szép János 10 kr., Kelemen János 10 kr., Sass Mózes 10 kr., Kovács Sándor 20 kr., Me-gyesi Gábor 10 kr., Reti Károly 30 kr., Kocsis Elek 20 kr., Veres Róza 10 kr., Kőpeczi Sándor 20 kr., Egresi István 10 kr., Nagy Samu 10 kr., Kiláczki Miklós 10 kr., Mán Ábrahám 15 kr., Csonya 10 kr., Király János 10 kr., Radó József 10 kr., Gábor Iván 10 kr., Telegdi Lász-lóné 20 kr., Fazakas József és Vas István mint szedők által a lobogóra össze gyűlt 5 frt 95 kr., került a lo-bogó 5 frt 70 kr., maradt 25 kr., mely a szoboralapra megy.

— Kossuth Lajos †. Most, midőn a magyar szabadságharc halhatatlan apostola: Kossuth Lajos sirba szállott, a különféle vállalatok nemes versenyre kelnek egymással, hogy a nemzet nagy halottjának vo-násait az utókor számára megörökítsék. Ezen képek közül különösen kiválik egy „Kossuth Lajos és az aradi

vértanuk megdicsőítése” című allegorai kép, mely Ko-zics Ferecz hazánkfia, hírneves müncheni akadémiai festő eredeti festménye után husz színű remek olaj-nyomatu kivitelben sokszorosítva lett. Ez a kép, mely-nek láttára imádszerű ihlet szállja meg honfi kebelt, oly diszesen és oly fenségesen örökíti meg allegorikus csoportozatban Kossuth Lajos és a 13 aradi vértanu halhatatlan alakjait, hogy méltó reá, miszerint azt min-den magyar ember megszerezze és oltárkép gyanánt lakásának díszül megőrizze. A kép háromféle nagyság-ban megrendelhető minden könyv- és műkereskedés-ben, vagyis közvetlenül Sebők Lipót műkereskedésé-ben Budapesten, VI. Aradi-utca 8. sz. következő ára-kon: az I. nagyságu, melynek hossza 95, szélessége 63 centiméter, darabonként 4 frtba, a II. nagyságu, melynek hossza 63, szélessége 43 centiméter, dara-bonként 2 frtba, a III. nagyságu, melynek hossza 48, szélessége 32 centiméter, darabonként 1 frtba kerül.

Közoktatás.

Felvétel a zalatnai kőfaragó és kőcsiszoló szakiskolába.

Az új szakiskola folyó évi október havában fog megnyitni. A kik gyermekeiket ez intézetbe felvé-tetni kívánják, forduljanak az iránti kérelmükkel az intézet szervezésével megbízott Szt. erényi József királyi iparfelügyelő urhoz (Budapest, kereskedelem-ügyi minisztérium.)

A felvételhez megkívánatik: közép, vagy polgári két, esetleg kivételesen elemi iskolai 6 osztály sikeres elvégzése; a betöltött 12-ik életév és ép, egészséges testalkat. A felvételi kéreéshez csatolandók: az iskolai bizonyítvány, keresztlevel és orvosi bizonyítvány. Tandí-jat nem fizetnek az intézetben. Azok, kik az említett iskolák megfelelő osztályait csak a folyó tanévben vég-zik be, előjegyzésbe vételért folyamodhatnak.

Végül megjegyzem, hogy kőfaragó szakosztályba csupán 10, a kőcsiszolóba pedig legfeljebb 5 tanuló fog felvétetni, a miért is kívánatos, hogy az illetők mielőbb jelentkezzenek. A tanidó tatrama 4 év.

Havas Gyula,
kir. tanfelügyelő.

A népoktatási ügynek az ezredéves nemzeti kiállításon leendő felünléte.

A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter ur ó nagyméltósága, folyó évi február hó 25-én 61.847—1893. szám alatt kelt magas rendelete szerint, hazánk ezred-éves fennállásának ünneplése alkalmából 1896-ban Budapest fő- és székvárosában rendezendő országos kiállításon úgy az oktatásügy céljaira építendő csaru-nokban, mint egy minta elemi iskola és minta óvoda helyiségében fel lesz tüntetve a népoktatási ügy álla-pota 1867. évtől napjainkig.

Erre vonatkozólag a kiállítás illető csoport bi-zottsága már külön programot dolgozott ki, illetve állapított meg.

Annak megjegyzése mellett, — hogy az orsz. ki-állítás népoktatásügyi alcsoportjának programját vég-legesen megállapított szövegben vall. és közokt. u. m. kir. miniszter ur ó nagyméltósága a „Néptanítók Lap-jának” 1894. évi február 21-iki és a „Hivatalos Köz-löny” 1894. évi 4-ik számában már közzé tette, — emnél-fogva felhívom a felügyeletem alá helyezett tankerü-let összes népoktatási intézet felügyelőit és programura, hogy a nagy nemzeti mű sikeréhez erejükhez mérten annak idején járuljanak hozzá, s e czélból a szüksé-séges előintézkedéseket mielőbb tegyék meg.

Havas Gyula,
kir. tanfelügyelő.

Szerkesztőség:

DR. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.
Kiadó: CERNER J. JÓZSEF.

Egész selyem, mintázott Foulárdok

(mintegy 450 különböző fajban), méterenkint 75 krtól 3 frt 65 krig — valamint fekete, fehér és színes selyemszöveteket 45 krtól 11 frt 65 krig — sima, kockás, csikos, virá-gos, damaszolt minőségben (mintegy 240 féle dispositió és 2000 különböző szín és árnyalatban) szállit postabér és vámmentesen a privátmegrendelők lakására HENNEBERG G. (es. kir. udv. szál-lító) s e l y e m g y á r a ZÜRICHBEN. Minták post. fordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőla-pokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

66. szám.—1894.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ennel közhírré teszi, hogy a nagyenyedi kir. járásbíróság 3655.3614. 3626. 3720. 4744. 893. sz. a. 554. és 884. 894. számú végzése által Krausz H. és J. 25 frt 68 kr., Leipnicker Manó és Gyula 145 frt 25 kr., Kaun Lipót és fia 122 frt 25 kr., Dávid és Rozenberger 13 frt, Gschwindt-féle szesz és élesztő társaság 131 frt 90 kr., Jacques Ripper 27 frt 64 kr., Bernhard Schlezinger 16 frt 64 kr. 50 és 50 frt részökre; Wagner János ellen és egyéb törvényes járuléka követelés erejéig elrendelt kielégítési vég-rehajtás alkalmával bíróság foglalt és 327 frtra be-csült házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a 315—1894. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Nagy-Enyeden a városház előtt leendő eszközzésére 1894-ik év április hó 23-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül ki-

tűzetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly meg-jegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok, ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Nagy-Enyeden, 1894-ik évi április hó 2-ik napján.

Gajzágó Simon,
kir. b. végrehajtó.

Lóheremag

5, 10, 25, 50 kilós zsákokban.

Komócsinfűmag

40 kilós zsákokban, — mindkettő államilag ólomzárólva.

Réepamag

5, 10, 25, 50 kilós zsákokban.

Vetőburgonya

bárminő mennyiségű, kapható **GROF TELEKI ARVED** drassói uradalmában u. p. **Koncza.**

LE GRIFFON
Valódi Francia papír
a legjobb a legkeresettebb
SZIVARKA PAPIR
az egészségnek leghasznosabb

A borszéki vízzel való hazalásnál tapasztalt visszaélések arra indítottak, hogy **Lázár és Verzár** urak

borszéki savanyuvíz

kezelőségétől a főraktárt Nagy-Enyed és vi-deke részére megnyerjem.

Raktáromon állandóan friss **főkuti töltésű borszéki vizet** tartok a következő árak mellett:

1 üveg vételnél 10 kr.
10 " " " 9 "

1 üres üveg 6 krba számítatik és ugyanezen árba visszavetetik.

Ezenkívül raktáron tartok friss töltésű **ré-páti. előpataki** és **Baross-forrás** vizeket ju-tányos árban.

Nem mulaszthatom el a t. közönség b. fi-gyelmét továbbra is fölhívni kitünő minőségű és jutányos áru **lisztjeimre**, ugyszintén **főze-lék** és **kásanemüimre** is.

A t. közönség b. pártfogását továbbra is ki-kérve, maradok kész szolgálja

1—3. **Grünfeld Dávid.**

„Önkéntes-jelöltek tanfolyama”

cím alatt Kolozsvárt egy oly tanintézet áll fenn mely alaposan előkészit 16—20 éves korban levő s érettségét nem tett fiatal embereket az

egyéves önkéntességre

jogosító vizsglaátra Jelentkezhetnek olyanok is, kik csak egy-két osztályt végeztek s mégis mint egy éves önkéntesek akarnak szolgálni. Ugyanott felvétetnek 12—15 éves ifjak, kik valamely es. és kir. hadapródiskolába kívánnak majd belépni.

Bővebb felvilágosítást szivesen ad az igazgatóság.

16053/893.

Alsófehérvármegye alispánjától.

Pályázati hirdetés.

Az 1886. XXII. t.-cz. 82. §. értelmében Abrudbánya rendezett tanácsu város tanácsánál lemondás folytán üressébe jövő, 600 frt fizetéssel járó

j e g y z ő i

állásra pályázat hirdetik. Mindazon pályázók, kik az 1883. I-só t.-cz. értelmében képesítéssel bírnak, kellően felszerelt kérvényüket 1894. április hó 20-ig hozzám adják be.

Nagyenyed, 1894. március 22-én.

1-2

Csató János,
kir. tanácsos alispán.

Máriaczei Gyomorcsépek

megszerzett hatékony gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és utazási gyógyszer.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorégőség, bűzös lehelet, fejfájás, savanyú felhőgőg, hasmenés, gyomorfájdalom, felesleges nyálkiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörög, sükülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejéjénél, a melyben az a gyomorral szembeállított, gyomorlúgterületi értékekkel és italokkal, gáztartalmúak és hamorítottak.

Enlített bajoknál a **Máriaczei gyomorcsépek** övek óta kitűnően bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg a 70 kr.

Magyarországi forrástár:
Török József gyógyszerháza
Budapest, Király utca 12 sz.

A voltgyógyos alárát tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly csépeket tessék előzárni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Bradt) és ezen szavakkal: "Valódiságát bizonyítom".

A **Máriaczei gyomorcsépek** valódián kaphatók

Kovács József gyógyszerésznél
Nagy-Enyeden.

Schieszl Károly gyógyszerésznél
Balázsfalván.

Wolf G. és fia gyógyszerészeknél
Tordán.

7-43

Sz. 281-1894.

Árverési hirdetés.

A nagyenyedi járási főerdész március hó 30-án 120. sz. a. kelt végzése folytán, Felgyógy község határára és ezen görög kel. egyház vagyont képező **12 holdnyi területén termett**

16-20 éves tölgyfa,

tölgykéreg termelésre igen alkalmas, nyilvános szóbeli árverés útján elővezetetik.

Árverési határnapul **április 20-ának d. e. 10 óráját** tüzeti ki a felgyógyi görög kel. iskola-teremben.

1. Kikiáltási ár 300 frt.

2. Bánatpénz 10% készpénzben vagy érték papírban teendő le.

3. Az egyházközség képviselő testülete fenttartsa magának a jogot, hogy annak adja a fát,

Hirdetés.

Sz. 1652 - 894./kig.

A Váradi-ház déli szárnyán, Főter, 7 sz. fekvő bolt helyiség és lakás 1894. év Szt-György napjától kezdve kiadó. Szó és írásbeli ajánlatok április hó 10-én délelőtt 10 óráig fogadtnak el.

A városi tanácsától.

Nagy-Enyed, 1894. március hó 24-én.

Kovács Gyula s. k.

polgármester

2-2

a kit a legbiztosabbnak tartja, ha nem is a legtöbb ígérő s ennek a bánatpénze visszatartatik mindaddig, míg az eladó egyháznak fennhatósága jóváhagyó záradékkal ellátja.

4. Az árverés jóváhagyás esetén, vevő köteles a vételért két részletben fizetni és pedig 1/2. a jóváhagyás után azonnal, 1/2. május hó 31-én.
5. Az egyházi főhatóság jóváhagyás megta-

gadása esetén, árverező vevő csak a bánatpénzt követelheti vissza minden kamat nélkül.

6. Az Erdőrendészeti Bizottság rendelt szigorú megtartásáért vevő felelős és ez irodámban betekinthető

Gyulafehérvár, 1894. április hó 6-án.

Az egyházközség megbízásából
Nicolau Ivan,
g. kel. esperes.

MC. CORMICK

Fűkaszaló és aratógépek

a legjobbak a világon. kitüntetve minden kiállításon.

PETROLEUMMOTOROK,

gőz és járgánycséplőgépek, ekék, boronák, rosták, trieurök, sorvetőgépek, kézivetőgépek, kukorica-morzsolók, szecska és répavágók, darálógépek, malmok, úgy mint mindentéle gépek, szerszámok és eszközök a gazdaság számára legjobban és legolcsóbban kapható:

MÜLLER és WEISZ-nál

BUDAPESTEN, Váci-körút 76. a nyugoti pályaudvar közelében.

Összes gazdasági gépek

elsőrangú minőségben.

saját **h a z a i** gyártmány

Kedvező feltételek!

GŐZCSÉPLŐGÉPEK

Legjutányosabb árak!

Használati levéltár:
GAZDASÁGI GÉPGYÁR,
BUDAPEST.

ELSŐ MAGYAR

GAZDASÁGI GÉPGYÁR RÉSZVÉNY-TÁRSULAT.

Gyártelep: **KÜLSŐ VÁCI-UT 7.**

7-10

Tessék csak mindig 4-10

"ZACHERLIN"-T

kérni, az a legbiztosabb és legjobb rovarpusztító szer, mivel az **minden rovarpusztító szer között a leghathatósabb.**

Nem szükséges dicsérni annak jóságát és hatását; eléggé bizonyítja azt a **"Zacherlin"** nek nagy mennyiségbeni használása és óriási kiterjedésű hira és piaca, mely mindenütt ismeretes.

Pecsetelt üveget kell csak mindig kérni, melyen a **"Zacherlin"** olvasható. **Minden más fajta szer csak értéktelen utánzat.**

Egy üveg ára 15, 30, 50 kr., 1 és 2 frt. A Zacherlin-öntöző 30 kr.

A **"Zacherlin"** valódi minőségben kapható:

Nagy-Enyeden: Bisztritsány Lajos, Címer J. József és Winkler János uraknál.

Abrudbányán: Molnár Árpád urnál.

Balázsfalván: Sinberger Salamon gyógyszerész, Schieszl Károly, Klein testvérek és Heiskovitz Leopold uraknál.

Gyulafehérváron: Fröhlich Gyula, Szentgyörgy M. gyógyszerész, Jakabfy Albert és Nagy József uraknál.

Maros-Ujváron: Virág Tamás urnál.

